

Fn.3111.3.74.2016

Wójt Gminy Golub-Dobrzyń działając na podstawie przepisów art.14j § 1 i 3, art.14c i art.14d § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r.- Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, art. 1a ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 6 grudnia 2016 r. złożonego przez _____ w dniu 12 grudnia 2016 r.

postanawia:

uznać za nieprawidłowe stanowisko zawarte we wniosku z dnia 6 grudnia 2016 r. złożonego przez _____ o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie podatku od nieruchomości w roku 2017 od elektrowni wiatrowej zlokalizowanej w _____ na działce _____ na terenie Gminy Golub-Dobrzyń.

Jednocześnie na podstawie art. 14c § 2 ustawy - Ordynacja podatkowa wskazuję prawidłowe stanowisko zgodnie z którym od 1 stycznia 2017 roku

będzie zobowiązany do zmiany zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości posiadanej elektrowni, w ten sposób, że opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości będzie podlegać cała elektrownia wiatrowa, tj. zarówno jej część budowlana jak i elementy techniczne (wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu).

Uzasadnienie

W dniu 12 grudnia 2016 r. _____ zwany dalej „Wnioskodawcą” złożył wniosek opatrzony datą 6 grudnia 2016 r. o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczący podatku od nieruchomości.

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca jest właścicielem elektrowni wiatrowej zlokalizowanej w _____ na działce _____ na terenie Gminy Golub-Dobrzyń. W skład posiadanej elektrowni wiatrowej wchodzi wieża wraz z fundamentem, a także jej część techniczna - wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator, układ sterowania oraz zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Wraz z wejściem w życie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (dalej: ustawa o inwestycjach) Wnioskodawca powziął wątpliwość dotyczącą zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości posiadanej elektrowni wiatrowej.

W związku z przedstawionym stanem faktycznym Wnioskodawca zwrócił się o interpretację indywidualną w zakresie zdarzenia przyszłego, zadając następujące pytanie:

Czy przepisy ustawy o inwestycjach w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości umożliwiają stwierdzenie, że dotychczasowa podstawa podatku od nieruchomości w zakresie elektrowni wiatrowych uległa zmianie i w roku 2017 ustalić należy jego nowy wymiar dla elektrowni wiatrowej w _____ zlokalizowanej na dz. _____

Jednocześnie Wnioskodawca zajął następujące stanowisko w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego w zakresie postawionego przez niego pytania:

Zdaniem Wnioskodawcy wątpliwości dotyczące przepisów ustawy o inwestycjach, nie wpłynęły na sposób i wymiar dotychczasowego opodatkowania

elektrowni wiatrowych, w tym także na obowiązujący od 2017 r. wymiar podatku od nieruchomości elektrowni wiatrowej w : zlokalizowanej na działce nr gm. Golub Dobrzyń. Podatek od nieruchomości powinien być zatem uiszczany w dotychczasowej wysokości.

Podane wyżej stanowisko Wnioskodawca uzasadnił następującymi argumentami:

Wnioskodawca wskazuje, że związku z wejściem w życie wspomnianej wyżej ustawy o inwestycjach zmianie uległa definicja obiektu budowlanego. Art. 2 tejże ustawy wprowadza bowiem nową definicję, zgodnie z którą elektrownia wiatrowa jest budowlą w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, składającą się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych o mocy większej niż mikroinstalacja. Do elementów technicznych ustawa zalicza z kolei wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

W ocenie Wnioskodawcy istnieją istotne przesłanki przemawiające za stwierdzeniem, że ustawa o inwestycjach nie powoduje jakiejkolwiek zmiany zakresu opodatkowania inwestycji podatkiem od nieruchomości, ani wysokości tego podatku. Wnioskodawca zaznacza, że choćby sama treść uzasadnienia projektu ustawy o inwestycjach nie wskazuje, że celem regulacji jest dokonanie zmian w zakresie podatku od nieruchomości. Jej celem jest jedynie wprowadzenie obowiązku szerszego stosowania przepisów Prawa budowlanego (m.in. dotyczących utrzymania obiektów budowlanych w należyтым stanie technicznym) do części niebudowlanych elektrowni wiatrowych. Według wnioskodawcy gdyby ustawodawca chciał dokonać w tak ważnej dla regulowanej działalności materii zmian, uczyniłby do nich stosowny komentarz w uzasadnieniu. Nałożenie obowiązków podatkowych musi być precyzyjne, przejrzyste i jasne, a nie przypadkowe i niedookreślone, jak ma to miejsce w analizowanym przypadku.

Ewentualne opodatkowanie elektrowni wiatrowych spowodowałoby w praktyce nierówne traktowanie m.in. w stosunku do inwestorów posiadających elektrownie konwencjonalne, baterie koksownicze i piece przemysłowe, czy panele fotowoltaiczne, w przypadku których opodatkowaniu podlegają tylko części budowlane tych urządzeń.

Zmiana zasad opodatkowania tylko jednej technologii może być zatem interpretowana jako uniemożliwienie jej konkurencji z konwencjonalnymi źródłami wytwarzania energii oraz innymi źródłami odnawialnymi. Prowadziłoby to bowiem wprost do obniżenia konkurencyjności energii wytworzonej z elektrowni wiatrowych.

Prawo podatkowe ma charakter autonomiczny, w związku z czym nie jest dopuszczalne automatyczne odwołanie się do definicji uregulowanych w innych gałęziach prawa, jeśli nie wynika to wprost z przepisów prawa podatkowego. Definicja budowli może mieć tylko taką treść, która została jej nadana w ustawie podatkowej - w tym przypadku w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r o podatkach i opłatach lokalnych. Ustawa o inwestycjach nie jest ustawą podatkową, ani ustawą do której ustawa podatkowa odsyła. Tymczasem jedynie takie ustawy mogą (w świetle powszechnych zasad konstytucyjnych) nakładać na obywateli obowiązki podatkowe.

Wykreślenie z definicji budowli „elektrowni wiatrowych” nadal nie zmienia otwartego charakteru wyliczenia co jest urządzeniem technicznym niepodlegającym opodatkowaniu. Katalog ten nadal jest otwarty.

Ponadto, elementy techniczne nie mogą stanowić części obiektu budowlanego, a zatem i budowli, gdyż odbiegają od znaczenia „urządzeń instalacyjnych” wg. Prawa budowlanego. Nie mogą zatem być opodatkowane podatkiem od nieruchomości. Z kolei urządzenia techniczne, jako urządzenia o przeznaczeniu typowo technicznym i przemysłowym charakterze, nie są zbudowane z wyrobów budowlanych. Nie mogą zatem stanowić obiektu budowlanego wg. nowelizacji Prawa budowlanego z czerwca 2015 r.

W ocenie wnioskodawcy, na zasady opodatkowania nie wpływa także wprowadzenie „elektrowni wiatrowej” do załącznika Prawa budowlanego w Kategorii XXIX. Załącznik ten służy innym celom: wprowadza podział obiektów na wymagające lub nie pozwolenia na budowę oraz pozwolenia na użytkowanie, a także do kalkulacji kar w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie obiektu budowlanego z projektem. Nawet wskazanie we wspomnianym wyżej załączniku „elektrowni wiatrowej” nie zmienia faktu, że może ona być opodatkowana jako „inne urządzenie techniczne”.

Wnioskodawca powołał się także na zbiór orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego jednoznacznie potwierdzający wszystkie powyższe argumenty. Zgodnie m.in. z wyrokami NSA z dnia 30.07.2009 r. (sygn. akt II FSK 202/08) oraz z dnia 20.01.2012 r. (sygn. akt II FSK 1397/10) urządzenia techniczne elektrowni wiatrowych nie mogą być uznawane jako części samej budowli. Są nimi jedynie

fundamenty i maszt. W myśl tych wyroków elementy techniczne, jako części niebudowlane, nie powinny stanowić podstawy naliczania podatku od nieruchomości.

Według wnioskodawcy linia orzecznicza nadal pozostaje aktualna co potwierdza, że zmiana definicji w ustawie o inwestycjach służyć powinna wyłącznie celom zapisanym w tejże ustawie. Opodatkowanie obiektów, które nie są objęte wyliczeniem zawartym w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego (definicji budowli), a ich konstrukcja, charakter i przeznaczenie różni się od wymienionych przez ustawodawcę, narusza zasadę określoności i zasadę ustawowego określania przedmiotu danin publicznoprawnych, wynikającą z art. 217 Konstytucji RP.

Stanowisko organu podatkowego.

Wskazane wyżej stanowisko Wnioskodawcy opiera się na błędnej interpretacji obowiązujących przepisów prawnych, w tym dotyczących zmian legislacyjnych, jakie spowodowało wejście w życie ustawy o inwestycjach, również w zakresie podatku od nieruchomości.

Należy podkreślić, że obowiązująca od dnia 16 lipca 2016 r. ustawa o inwestycjach:

- 1) w art. 2 pkt. 1 podaje, że elektrownia wiatrowa to budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego (...);
- 2) w art. 2 pkt. 2 definiuje pojęcie elementów technicznych elektrowni wiatrowej (a nie urządzeń technicznych jak w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawa budowlane Dz.U. z 2016 r. poz. 290 zwanego dalej „Prawem budowlanym”), czyli wirników z zespołem łopat, zespołów przeniesienia napędu, generatorów prądotwórczych, układów sterowania, zespołów gondoli wraz z mocowaniami i mechanizmami obrotu;
- 3) przez art. 9 pkt 1 zmieniła definicję budowli w rozumieniu Prawa budowlanego (art. 3 pkt 3 Prawo budowlanego);
- 4) w art. 17 stanowi, że od dnia wejścia jej w życie do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy o inwestycjach.

W konsekwencji powyższego, od dnia 1 stycznia 2017 r. elektrownie wiatrowe będą opodatkowane w całości (jako budowle) według stawki określonej zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą o podatkach i opłatach lokalnych”. Zgodnie bowiem z art. 2 ust. 1 pkt. 3 tej ustawy opodatkowaniem podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Do dnia 31 grudnia 2016 r. opodatkowaniu podlegały jako budowle części budowlane urządzeń technicznych wśród których to urządzeń technicznych przy definiowaniu jako budowli części budowlanych urządzeń technicznych podawano w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego „elektrownie wiatrowe”. Należy zwrócić uwagę, że we wskazanym przepisie budowlami są również wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne zaliczane do obiektów budowlanych. Przepis ten zatem mówił o tym, że co do zasady budowlami są wolno stojące urządzenia techniczne. Na tle dotychczasowego i aktualnego brzmienia art. 3 pkt 3 elektrownie wiatrowe są niewątpliwie urządzeniami technicznymi i to wolno stojącymi. Należy jednak wskazać, że ustawodawca w dalszej części tego przepisu przypisał szczególny charakter elektrowniom wiatrowym uznając że w ich przypadku budowlami są ich części budowlane, skoro przy definiowaniu budowli na tle części budowlanych urządzeń technicznych wyraźnie wymienił elektrownie wiatrowe, które należało traktować jako wyjątek od zasady uznawania za budowle wolno stojące urządzenia techniczne. Wobec tego do dnia wejścia w życie ustawy o inwestycjach elektrownia wiatrowa w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego była klasyfikowana jako urządzenie techniczne posiadające części budowlane, przy czym na potrzeby definicji budowli ustawodawca przyjął jedynie, że budowlą są części budowlane tego urządzenia.

Od dnia 1 stycznia 2017 r. wobec wykreślenia z art. 3 pkt 3 wyrażenia „elektrownie wiatrowe” przy definiowaniu jako budowli części budowlanych urządzeń technicznych należy przyjąć, że elektrownie wiatrowe, które są urządzeniami technicznymi wolno stojącymi są budowlami wobec wskazywanego brzmienia części wstępnej przepisu art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego.

Wykreślenie z definicji budowli „elektrowni wiatrowych” jak słusznie twierdzi wnioskodawca nadal nie zmienia otwartego charakteru wyliczenia co jest urządzeniem technicznym, jednakże wyprowadzanie dodatkowego wniosku, że

jednocześnie wszelkie urządzenia techniczne nie podlegają opodatkowaniu jest chybione. Takiemu wnioskowaniu przeczy wspomniane brzmienie art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, mówiące o budowlach, będących wolno stojącymi urządzeniami technicznymi a do takich należy elektrownia wiatrowa. Zatem z chwilą jej wykreślenia z przykładowego wyliczenia nie pozostała ona nadal w otwartym katalogu lecz „powróciła” do kategorii budowli będących urządzeniami technicznymi wolno stojącymi.

Obecne brzmienie art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego jest także zbieżne z brzmieniem załącznika Prawa budowlanego w Kategorii XXIX mówiącego o obiektach budowlanych będących wolno stojącymi elektrowniami wiatrowymi. Jakkolwiek wskazany załącznik nie zawiera definicji budowli to jednak należy zwrócić uwagę, że znajduje oparcie w aktualnym brzmieniu art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego. Przepisy art. 3 pkt 3 i załącznika w Kategorii XXIX mają tę samą rangę i wzajemnie się nie wykluczają. Przyjęcie za prawidłową interpretacji art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego proponowanej przez Wnioskodawcę już z tych powodów prowadziłoby do wniosku, że art. 3 pkt 3 i załącznik w Kategorii XXIX Prawa budowlanego są ze sobą sprzeczne, gdyż zdaniem Wnioskodawcy w art. 3 pkt 3 jest mowa o budowli jako częściach budowlanych urządzenia technicznego będącego elektrownią wiatrową a w załącznika w Kategorii XXIX jest mowa o obiektach budowlanych będących wolno stojącymi elektrowniami wiatrowymi (wolno stojącymi urządzeniami technicznymi), a więc jest mowa o elektrowni wiatrowej jako całości.

Ponadto należy dodać, że definicja elektrowni wiatrowej jako obiektu budowlanego została uzupełniona w przepisie art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach.

W myśl tego przepisu:

„Art.2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) elektrownia wiatrowa - budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającą się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925);

2) elementy techniczne - wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.”

Przepis ten wyraźnie wskazuje, że elektrownia wiatrowa jest budowlą jako całość.

W konsekwencji jego wprowadzenia dla jednolitego postrzegania elektrowni wiatrowych z punktu widzenia prawa budowlanego uległ zmianie wskazywany przepis art. 3 pkt 3 oraz załącznik w Kategorii XXIX do Prawa budowlanego (por. art. 2 ustawy o inwestycjach oraz uzasadnienie do jej projektu poselskiego, odpowiedź Ministra Rozwoju i Finansów z 2.12.2016 r. PS2.054.39.2016 na interpelację nr 7740 Posła Tadeusza Cymańskiego na stronie internetowej Sejmu RP).

Zgodnie z podstawowym założeniem wykładni prawa – założeniem racjonalności prawodawcy i przy użyciu adekwatnych zasad wykładni prawa należy dojść również do przekonania, że przepis art. 17 ustawy o inwestycjach został wprowadzony po to, aby do końca 2016 r. elektrownie wiatrowe były opodatkowane na dotychczasowych zasadach, a począwszy od 1 stycznia 2017 r. były opodatkowane na zasadach nowych.

Stanowisko Wnioskodawcy oparte jest na błędnym założeniu, iż pojęcie budowli jako przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości należy wyprowadzać wyłącznie z przepisów Prawa budowlanego i z zawartej w tym akcie definicji budowli i obiektu budowlanego. Tymczasem należy zwrócić uwagę, że definicja budowli na potrzeby ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zawarta w art. 1a ust 1 pkt. 2 tejże ustawy odsyła do pojęcia obiektu budowlanego w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego. Zgodnie z tą definicją budowla to „obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z przeznaczeniem”.

Trzeba w tym miejscu zauważyć, że ustawodawca odsyła nie do konkretnej ustawy - Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 r., lecz do prawa budowlanego (pisanego z małej litery), jako dziedziny, gałęzi prawa, regulującej w sposób kompleksowy wykonywanie różnego typu inwestycji budowlanych. Nie budzi wątpliwości, iż większość instytucji prawnych, pojęć i definicji z dziedziny prawa budowlanego zawarta jest z pewnością w Prawie budowlanym, która stanowi, można powiedzieć, główny, najszerszy zbiór przepisów prawnych w tej dziedzinie. Nie jest to jednak w pełni kompletna i wyczerpująca kodyfikacja. W tych warunkach niektóre pojęcia instytucji prawnych w rozumieniu prawa budowlanego, mogą być

uregulowane w ustawach szczególnych a więc poza Prawem budowlanym. Do takich ustaw szczególnych należy zaliczyć właśnie ustawę o inwestycjach. Ustawodawca zdecydował się uregulować sprawy związane z budową elektrowni wiatrowych w odrębnej ustawie, albowiem dla osiągnięcia pożądaných celów społeczno-gospodarczych nie wystarczyłyby zmiany w Prawie budowlanym lub wydanie przepisów techniczno-budowlanych na podstawie tejże ustawy. Stosownie do art. 1 ust. 1 ustawy o inwestycjach określa warunki i tryb lokalizacji i budowy elektrowni wiatrowych oraz warunki lokalizacji elektrowni wiatrowych w sąsiedztwie istniejącej albo planowanej zabudowy mieszkaniowej. Jak wynika z powyższego przepisu materia, którą reguluje ustawa o inwestycjach z pewnością obejmuje dziedzinę prawa budowlanego, a instytucje prawne i definicje legalne zawarte w tej ustawie są instytucjami i definicjami „w rozumieniu prawa budowlanego”. Ustawa o inwestycjach jest ustawą z dziedziny prawa budowlanego, a nie ustawą z innej dziedziny posługującą się pojęciem budowli (por. np. Prawo geodezyjne i kartograficzne). Ustawa ta „miała na celu uporządkowanie pod kątem przepisów budowlanych funkcjonowania elektrowni wiatrowych poprzez określenie warunków i trybu lokalizacji i budowy elektrowni wiatrowych oraz warunków lokalizacji elektrowni wiatrowych w sąsiedztwie istniejącej albo planowanej zabudowy mieszkaniowej” (por. pismo Ministra Energii z 29.12.2016 r. znak DEO-I-22-25/1/16 do Wicepremiera Ministra Rozwoju i Finansów na stronie internetowej Ministerstwa Energii).

Należy mieć na względzie, że powołane przez Wnioskodawcę orzecznictwo sądów administracyjnych ukształtowane na gruncie tego wyroku prezentujące pogląd, że za budowle w rozumieniu UPIOL można uznać jedynie budowle wymienione w art. 3 pkt. 3 Prawa budowlanego, dotyczą stanu prawnego sprzed wejścia w życie w dniu 16 lipca 2016 r. ustawy o inwestycjach.

Pogląd ten stracił obecnie aktualność w odniesieniu do elektrowni wiatrowych, albowiem ustawodawca w art. 2 pkt. 1 ustawy o inwestycjach wprowadził definicję elektrowni wiatrowej, zgodnie z którą użyte w ustawie określenie elektrownia wiatrowa oznacza: budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego składającą się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 12 pkt. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 748 i 2365).

Powyższa definicja elektrowni wiatrowej, jako budowli w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, równocześnie przesądza jednoznacznie, co wchodzi w skład tejże budowli, a więc zarówno fundament oraz posadowiona na nim wieża, jak i również elementy techniczne. Brak aktualności orzecznictwa wynika również tego, że wyłączenie elektrowni wiatrowych z przepisu art. 3 pkt 3 wyrażenia „elektrownie wiatrowe” przy definiowaniu jako budowli części budowlanych urządzeń technicznych należy przyjąć, że elektrownie wiatrowe, które są urządzeniami technicznymi wolno stojącymi są budowlami jako całość wobec wskazywanego brzmienia części wstępnej przepisu art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego.

Należy wyjaśnić, że w art. 2 pkt. 2 ustawy o inwestycjach ustawodawca zawarł definicję elementów technicznych, którymi są wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układ sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Wprowadzając w UoIZEW pojęcie elektrowni wiatrowej jako swoistego rodzaju budowli w rozumieniu prawa budowlanego obejmującej wszystkie elementy elektrowni wiatrowej ustawodawca miał świadomość oddziaływania takiego pojęcia budowli na sferę prawnopodatkową w zakresie zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości. Wprowadzając w ustawie o inwestycjach definicję elektrowni wiatrowej jako swoistej budowli składającej się również z elementów technicznych, ustawodawca dokonał równocześnie zmiany definicji budowli zawartej w Prawie budowlanym w art. 3 pkt. 3 w ten sposób, iż wymieniając części budowlane urządzeń technicznych w egzemplifikacji tych urządzeń pominął elektrownie wiatrowe poprzestając na wymienieniu „części budowlanych, kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń”. Świadczy to o tym, że pełna regulacja pojęcia elektrowni wiatrowej jako budowli obejmującej całą elektrownie w ustawie o inwestycjach uczyniła zbędną dotychczasową regulację traktującą jako budowlę tylko części budowlane elektrowni wiatrowych i innych urządzeń technicznych. Zmieniony art. 3 pkt. 3 Prawa budowlanego i art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach są w obecnym stanie prawnym spójne względem siebie, a drugi z powołanych przepisów określa jednoznacznie podstawę opodatkowania w podatku od nieruchomości jako budowlę obejmującą całość elektrowni wiatrowej, na którą składają się zarówno elementy budowlane jak i techniczne. Nie ma żadnych przesłanek, aby ograniczać działanie przepisu art. 2 ustawy o inwestycjach wyłącznie na użytek tejże ustawy.

Nie można również tracić z pola widzenia faktu, że projekt ustawy o inwestycjach był poselskim projektem ustawy, w przypadku którego nie musiał on zawierać Oceny Skutków Regulacji (OSR), co uzasadnia ograniczoną objętość uzasadnienia. Posłowie projektodawcy mieli jednak świadomość zmian wskazując, że „regulacja wpłynie na poziom stopy zwrotu inwestorów zainteresowanych inwestowaniem w budowę i eksploatację elektrowni wiatrowych.”.

Projekt w części dotyczącej uzasadnienia ten nie musiał również obejmować rozważań odnośnie skutków dla podatku od nieruchomości skoro ustawodawca nie wprowadzał zmian w ustawie i podatkach i opłatach lokalnych.

Mając na względzie wszystkie przytoczone powyżej wywody należało uznać stanowisko Spółki za nieprawidłowe.

Jednocześnie na podstawie art. 14c § 2 UOP należało wskazać prawidłowe stanowisko, zgodnie z którym od 1 stycznia 2017 roku będzie zobowiązany do zmiany zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości posiadanej elektrowni, w ten sposób, że opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości będzie podlegać cała elektrownia wiatrowa, tj. zarówno jej część budowlana jak i elementy techniczne (wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu).

POUCZENIE

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem.

Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy za pośrednictwem Wójta Gminy Golub-Dobrzyń (Wójt Gminy Golub-Dobrzyń ul. Plac Tysiąclecia 25, 87-400 Golub-Dobrzyń) po uprzednim wezwaniu na piśmie Wójta Gminy Golub-Dobrzyń – w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział

się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu interpretacji przepisów prawa podatkowego – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2015 r. poz. 133). Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi Wójta Gminy Golub-Dobrzyń na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli Wójt Gminy Golub-Dobrzyń nie udzieli odpowiedzi na wezwanie – w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 52 § 2 wymienionej ustawy). Skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

WÓJT
[Signature]
Marek Kłopotowicz